

La pregària dels dijous

12 de maig de 2022

Benvinguda

Només serà capaç de captar el que suposa la resurrecció i la vida eterna qui estigui disposat a rebre, a estar obert, a quedar-se embarassat i a donar llum¹

**Cant: M'abandono a tu (3)
fes que siguem u**

**Mantra: Nom personal (inspiració)
Mestre meu (expiració)**

Música

Spiegel im Spiegel for Cello and Piano (Arvo Pärt)

<https://www.youtube.com/watch?v=FZe3mXlnfNc>

**Resposta cantada: Tu ets qui ens crida
i amb silenci venim**

Himne la consciència del diví ²

Déu misteriós i inaccessible!

«De debò, vós sou en aquest lloc meu
i jo no ho sabia!»

Que n'és de misteriós, el lloc que l'home ocupa,
quan el redescobreix com a lloc de Déu Sant,
que es manifesta i es revela i es fa accessible,
i està en tot el que l'home fa!

«Jo sóc amb tu,
jo et guardaré per tot arreu on vagis,
no t'abandonaré que no ho hagi acomplert tot per a tu.»

I em vaig desvetllar a la consciència del diví...!

Tu ets qui ens crida...

Déu misteriós, Déu dels meus pares, Senyor-Déu.

«Sóc massa petit per a tantes gràcies
i per a tanta fidelitat
com heu tingut envers el vostre servent.»

Tot el que tinc, tot el que sóc és do vostre,
i, això no obstant, sento la por de perdre-ho tot,
i por i terror d'enfrontar-me
amb el vostre propi misteri, o Senyor-Déu,
que veniu constantment a mi per assistir-me!
i quan, de fet, visc per pura gràcia vostra.

I se'm desvetllà la consciència que no perdre-us mai,
perquè vós, o Déu, us feu u amb mi.

Tu ets qui ens crida...

Déu misteriós, que us manifesteu salvador,
i que, provident, feu dels homes
instruments de salvació dels seus germans,
«fins que vingui Aquell de qui és el Regne
i al qual és deguda l'obediència dels pobles».
Ell ens rentarà tots amb la seva sang,
tacant-ne el seu vestit com qui trepitja al cup!
I per ell tot serà beneït i acomplert.
Les vostres benediccions ho omplen tot, Senyor-Déu.
L'univers, la terra, les generacions humanes
no deixaran de ser beneïts per sempre.

I així recobro la consciència que tot és bo,
en vós, o Senyor-Déu!

Tu ets qui ens crida...

De l'evangeli de sant Joan (Jo 20,11-18)

Maria es va quedar plorant a fora, a la vora del sepulcre. Mentre plorava, s'ajupí per mirar dins el sepulcre i veié dos àngels vestits de blanc, asseguts al lloc on havia estat posat el cos de Jesús, l'un al cap i l'altre als peus. Ells li diuen:

--Dona, per què plores?

Ella els respon:

--S'han endut el meu Senyor i no sé on l'han posat.

Així que acabà de dir aquestes paraules, es girà enrere i veié Jesús allà dret, però no s'adonava que fos ell.

Jesús li diu:

--Dona, per què plores? Qui busques?

Ella, pensant-se que era l'hortolà, li respon:

--Si te l'has emportat tu, digues-me on l'has posat, i jo mateixa me l'enduré.

Li diu Jesús:

--Maria!

Ella es gira i li diu en la llengua dels hebreus:

-- *Rabuni* —que vol dir «mestre».

Jesús li diu:

--Deixa'm anar, que encara no he pujat al Pare. Ves a trobar els meus germans i digues-los: "Pujo al meu Pare, que és el vostre Pare, al meu Déu, que és el vostre Déu."

Maria Magdalena anà a trobar els deixebles i els anunciava: «He vist el Senyor.»

També els va contar el que ell li havia dit.

Cant: Jubilateo Deo

<https://www.youtube.com/watch?v=OmGGvaHLK5w>

Text de comentari:

Maria Magdalena en el quart evangeli, representa la nova comunitat (és la nova esposa així com Maria, la mare de Jesús, és el símbol de l'Israel fidel)

La comunitat es troba com Maria immersa en el plor i la ceguesa..., fins que se sent cridada pel seu nom. Només llavors obre els ulls i és capaç de reconèixer a Jesús.

Pel quart evangeli, l'ésser humà és un etern cercador. I la recerca només s'atura quan aconseguim experimentar la veritable identitat, és a dir, quan es troba amb el seu *nom* veritable, com Maria

Mentre no sabem qui som, anem perduts en la recerca angoixada, presos de la confusió i la inquietud. Al reconèixer la nostra veritable identitat -al respondre adequadament a la pregunta: ¿qui sóc jo?- tot s'il·lumina : hem arribat a percebre'ns com la Vida una que en tot i en tots s'expressa. Per això la resposta només pot ser una: *Mestre meu*. Mestre és aquell que ens fa descobrir la nostra veritable identitat i així néixer al que realment som.

Al saber que som Vida, cessa la ignorància i el sofriment. El que som sempre està a resguard. Tot és lluminositat³

Silenci llarg

Cant: Magnificat de Taizé

Magnificat, magnificat,
Anima mea dominum, anima mea dominum.
Magnificat, magnificat,
magnificat, anima mea dominum..

Magnificat Mina (4:34)w

<https://www.youtube.com/watch?v=BKtURfZdDg>

**Resposta cantada: Vine i omple'ns el cor
i encén-hi la flama del teu amor**

Pregàries: Les pregàries d'avui són un fragment de l'actualització del salm 108 de Bartomeu Bennassar; [...] A cada dubte una pregària:

Sabré del matí al vespre estimular i mantenir
la necessària paciència per suportar
els problemes propis i comunitaris.

Vine i omple'ns el cor...

Sabré amb la paciència necessària
madurar sense endurir-me,
ser un bon vi sense agrir les qüestions
ni amargar-me.

Vine i omple'ns el cor...

Sabré estimular i mantenir la paciència necessària
per no cedir al cuc de la tristesa *per a què serveixo?*

Vine i omple'ns el cor...

Sabré estimular i mantenir la paciència necessària
per no lamentar-me ni quedar-me
presoner de la queixa eixorca: *em deixen tot sol*.

Vine i omple'ns el cor...

Sabré estimular i mantenir la paciència necessària
per no donar pas a l'impacient *ara mateix*,
quan es tracta d'un procés llarg històric.

Vine i omple'ns el cor...

Sabré cantar-treballar en un cor de veus plurals
i amb instruments, nous i vells, diversos⁴.

Vine i omple'ns el cor...

...

Parenostre

Oració final

Senyor, en l'avui sempre nou
tu jugues una mica amb nosaltres.
Quan plorem la teva absència
poses en nosaltres el desig que cercar-te,
però sovint et busquem en el record d'una vivència i no et trobem.
De nou escoltem la teva veu que pronuncia el nostre nom
en el més profund del nostre ésser i llavors ens sabem U amb tu,
que així pugui ser en tots els nostres germans i germanes d'arreu,
t'ho demanem la unitat de Déu i de l'Esperit
que viu pels segles dels segles

Amén

Regina coeli

Beneïm el Senyor, al·leluia

Donem gràcies a Déu, al·leluia

So del gong

Com les ones transporten el so del gong,
la presència sempre renovada del Crist ressuscitat
arribi a tots els éssers que viuen en la fosca i en la tristesa.

¹ Jäger, Willigis Adonde nos lleva nuestro anhelo p.202

² Llopart, Estanislau Maria Lloança a Déu p. 210-11

³ Martínez Lozano, Enrique Otro modo de leer el evangelio p.153

⁴ Bennassar, Bartomeu Els salms d'ahir per a gent d'avui. Fragment del salm 108